

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Operations Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการประกอบอาชีพของเกษตรกร ศึกษาลักษณะการประกอบอาชีพแบบพื้นเมืองที่เหมาะสมกับเกษตรกร โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาและความต้องการในการประกอบอาชีพของเกษตรกรบ้านเหล่าใหญ่ ตำบลนาข่า อำเภอแม่จ้าว จังหวัดขอนแก่น จำนวน 80 คน

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการในการประกอบอาชีพของเกษตรกรและสามารถแบ่งกลุ่มอาชีพตามความสนใจได้ 4 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน คือ กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ กลุ่มเลี้ยงไก่พื้นเมือง กลุ่มหมูผู้ และกลุ่มแปรรูปเกษตร

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินกิจกรรมแทรกแซง ได้แก่

1. การฝึกอบรมตามลักษณะกิจกรรมอาชีพ
2. การศึกษาดูงาน
3. การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ
4. ปฏิบัติกิจกรรมด้านอาชีพ
5. การจัดระบบตลาด
6. การนิเทศ และติดตามผล

หลังจากดำเนินกิจกรรมแทรกแซงไปแล้วประมาณ 4 เดือน ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การประชุมกลุ่มย่อย การเยี่ยมเยียนตามบ้านสมาชิก การประชุมกลุ่มใหญ่ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับข้อมูลก่อนการจัดกิจกรรมแทรกแซง

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ดังนี้

5.1.1 สภาพพื้นฐานทางสังคมเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง พ布ว่า เป็นชายร้อยละ 58.8 เป็นหญิงร้อยละ 41.2 อายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 สมาชิกในครอบครัวอยู่ระหว่าง 4-6 คน อาชีพหลักคือ เกษตรกรรม อาชีพรองรับจ้าง ส่วนใหญ่รายได้ของครอบครัวอยู่ในช่วง 1,000 - 2,000 บาท ต่อเดือน และมีรายจ่ายอยู่ในช่วงน้อยกว่า 1,000 บาทต่อเดือน

5.1.2 สภาพปัจจัยด้านการประกอบอาชีพของเกษตรกรบ้านเหล่าไหญ่ ตำบลนาข่า อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ที่สำคัญเรียงตามลำดับ คือ ทุนในการประกอบอาชีพไม่เพียงพอ ขาดการรวมกลุ่มอาชีพ ผลผลิตราคาตกต่ำ ขาดการสนับสนุนจากนักวิชาการภาครัฐและเอกชน ขาดวัสดุอุปกรณ์และขาดการซ่อมเหลือเกือบ nulla กันระหว่างกลุ่มอาชีพ

5.1.3 ความต้องการด้านการประกอบอาชีพที่สำคัญของเกษตรกรเรียงตามลำดับ คือ ปัญหาปลอกสารพิษ เสียงไก่พื้นเมือง ทอผ้า ปรุงอาหาร

5.1.4 ผลจากการจัดกิจกรรมแทรกแซง เพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับลักษณะการประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเองที่เหมาะสมกับเกษตรกรบ้านเหล่าไหญ่ ตำบลนาข่า อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พ布ว่า

(1) เกษตรรرمีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเอง มีข้อก้าวเดิน

(2) สภาพของการประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเอง ปรากฏว่าหลังกิจกรรมแทรกแซงเกษตรรرمีแนวโน้มที่พึ่งตนเองในด้านต่าง ๆ มากขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ที่สำคัญ เช่น มีการซ่อมเหลือหน้าที่การงานกันในครอบครัวดีขึ้น สามารถผลิตอาหารไว้บริโภคเพียงพอ สมาชิกในครอบครัวใช้จ่ายอย่างประหยัด มีการนำเงินไปฝากธนาคารเพื่อเก็บออม ให้ใช้ แก้ปัญหาของครอบครัวด้วยตนเอง มีความพอดีในอาชีพและมีงานทำอย่างต่อเนื่อง

(3) ลักษณะการประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเองที่เหมาะสมกับเกษตรกร ในหมู่บ้านเหล่าไหญ่ ตำบลนาข่า อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เมื่อเปรียบเทียบ

4 ลักษณะอาชีพ สรุปได้ว่า ลักษณะอาชีพที่มีแนวโน้มพึงต้นเองได้มากกว่าอย่างอื่น คือ การปลูกผักปลอดสารพิช รองลงมาคือ แปรรูปเกษตร และการเลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่วนอาชีพอัพผ้า จะเป็นอาชีพที่พึงต้นเองได้น้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ

(4) ผลการวิจัยเชิงปฏิบัติการครั้งนี้ มีส่วนทำให้กลุ่มทดลองที่ร่วมกิจกรรมมีรายจ่ายลดลง รายได้ในครอบครัวเพิ่มขึ้น และเพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัว และรู้จักพึงต้นเองได้มากขึ้น ผลให้เกิดแนวโน้มในการพึงต้นเองทั้งระดับครอบครัวและกลุ่ม

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่สำคัญควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1) จากการศึกษา พบร่วม กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิช มีแนวโน้มของการพึงต้นเองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะ

1.1) เกษตรกรทุกครอบครัวมีปัจจัยการผลิตเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว "ได้แก่ ที่ดิน ปลูกผักปลอดสารพิชประมาณ 1 งาน แรงงานในครัวเรือนมีตั้งแต่ เยาวชนถึงผู้สูงอายุ ทุนประกอบการก็ใช้ไม่มาก วัสดุอุปกรณ์ เช่น จอบ เสียง สำหรับชุด พรวนдинทำแปลงผักมีทุกครอบครัว

1.2) การปลูกผักปลอดสารพิชใช้ทักษะง่าย ๆ ใน การผลิต "ได้แก่ การเตรียมดินโดยไก่พรวนเป็นแปลงด้วยรถไถเดินตาม การขุดเป็นหลุม การปลูก ซึ่งเกษตรกรมีทักษะและประสบการณ์ด้านเกษตรเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว

1.3) การปลูกผักปลอดสารพิชสามารถทำได้ตลอดปี เพราะไม่ใช้น้ำในปริมาณที่มากและปลูกในพื้นที่บริเวณบ้าน หัวร่องลายนาและพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำ

1.4) ผลผลิตนำไปบริโภคได้พอเพียงเป็นการลดรายจ่ายประจำวัน และยังสามารถเพิ่มรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตที่เหลืออีกด้วย

1.5) เกษตรกรมีความรู้ในการใช้ปุ๋ยคอกปุ๋ยหมัก ใช้สารป้องกันแมลงด้วยสมุนไพรจากการสกัดจากต้นสะเดา ใช้กับดักล่อแมลงบริเวณแปลงปลูกผัก ทำให้ผลผลิตไม่เสียหาย

2) จากการศึกษาพบว่า กลุ่มอาชีพหอผ้า มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะของการพึ่งตนเองได้น้อยกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้ เป็นเพราะ

2.1) ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงและพึงต้นเองได้น้อยลง ไม่ว่าการผลิตด้วยตนเองหรือซื้อผลผลิตจากภายนอก เช่น การเลี้ยงไก่เพื่อให้ได้เส้นไหมต้องลงทุนสูงตั้งแต่การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ค่าแรงในการดูแลแปรรูปหม่อนมีค่าใช้จ่ายสูง ต้องใช้เวลานานและดูแลยาก กรณีที่เกษตรกรไม่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเองแต่ ซื้อเส้นไหม เส้นด้วย สิ้ย้อมผ้า สารฟอกสีค่าใช้จ่ายจะสูง เพราะวัสดุอุปกรณ์มีราคาแพง

2.2) รายได้จากการหอผ้าไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ทั้งในเรื่องของเงิน แรงงาน เวลา เพราะจำนวนรายได้ยาก ตลาดมีจำกัด ประชาชนมีกำลังซื้อน้อยลง และไม่ใช่สินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวัน

2.3) ทักษะการหอผ้าต้องใช้ฝีมือ ความเอาใจใส่ ความละเอียดอ่อน ประสบการณ์ และเทคนิคค่อนข้างสูง ไม่สามารถใช้แรงงานจากスマชิกในครอบครัวได้ทุกคน

3) เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเอง แม้ว่า กิจกรรมแทรกแซงจะใช้เวลาเพียง 4 เดือน แต่ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานทำให้กลุ่ม มีความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพ แบบพึ่งตนเองได้ดีขึ้น และมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะของการพึ่งตนเองได้ดีขึ้น เช่น การผลิตอาหารบริโภคไว้ในครัวเรือนได้อย่างเพียงพอ สามารถในครอบครัวมีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในงานอาชีพพอเพียง เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะกิจกรรมแทรกแซงก่อให้เกิดการร่วมกลุ่มที่ชัดเจนยิ่งขึ้น มีการประกอบกิจกรรมอาชีพอย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาคุณภาพผลผลิต การปรับปรุงและการจัดจำหน่าย มีการติดต่อประสานงานกับภาครัฐ ในรูปของกลุ่ม เช่นการขอใช้พื้นที่สาธารณะในการปลูกผักปลอตสารพิช และการพัฒนาระบบคาดการณ์

การใช้ทรัพยากรากการผลิตในครอบครัวมีความคุ้มค่ามากขึ้น จากการปลูกผักสวนครัวปลอตสารพิชในบริเวณบ้าน และหัวไร่ปลายนา เกษตรกรรู้จักการประดิษฐ์สิ่งของหรืออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพได้ เช่น การตกแต่งสร้างจัดแมลงจากธรรมชาติ

การประดิษฐ์กับดักหรือล่อแมลง การจัดหาพันธุ์พืชภัยมีการแบ่งปัน และเปลี่ยนกันระหว่างครอบครัวหรือซื้อขายจากภายนอกหมู่บ้านก่อนที่จะซื้อจากนอกหมู่บ้าน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- (1) รัฐบาลควรมีนโยบาย แผนงาน งบประมาณ เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเองให้แก่เกษตรกรในพื้นที่อย่างจริงจัง
- (2) ควรส่งเสริมให้กลุ่มต่าง ๆ มีความเข้มแข็ง มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ภายในการกลุ่มและระหว่างกลุ่มเพื่อให้กลุ่มสามารถพึ่งตนเองได้
- (3) ควรมีการติดตามประเมินผล และช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิจัยและพัฒนา

- (1) ควรศึกษา แนวทางการพัฒนากลุ่มที่มีแนวโน้มจะสามารถประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเองได้ ให้มีความรู้ความเข้าใจด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป
- (2) ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นการพัฒนาความเข้มแข็งให้แก่กลุ่ม การประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเอง และการพัฒนาตัวชี้วัดว่ากลุ่มเกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ในระดับใด
- (3) ควรขยายการวิจัยเชิงปฏิบัติการไปยังพื้นที่อื่น ๆ และสร้างเครือข่าย กลุ่มประกอบอาชีพแบบพึ่งตนเองไปยังชุมชนอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาแบบยั่งยืน อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองได้ในที่สุด